

der ikke er nogen Indtægt eller Udgift, der kan afgjøres gennem Finansloven, uden at det ved en særlig Lov er blevet bestemt, hvorledes dens Forhold til Staten i det Hele taget skal være; navnlig blev det gjort gjældende med Hensyn til Indtægtssiden, at ingen Indtægt skulde kunne optages paa Finansloven, uden at det ved særlig Lov var betegnet, at det var Statsejendom. Den Slags Forvanskninger af Grundlovens Bestemmelse om Finanslovens Betydning er det, vi her i dette Tilfælde i Særdeleshed ere opfordrede til at forvare os imod, og et af de Skridt, der maa gjøres i saa Henseende, er det, som jeg her har omtalt.

Clausen: De Forslag, vi have hørt til Behandling igaar og i Dag, gjøre jo ganske vist temmelig store Fordringer til Staten i Henseende til Tilskud, og man kunde for den Sags Skyld nok ønske, at der kunde være et Pusterum nogle Aarstid; men naar man ser Sagen fra en anden Side, naar man ser hen til, at Anlæg af Jernbaner beforder Statens Opkomst, og at de betydelig befordre Velværen i de Egne, hvorigennem de komme til at gaa, tror jeg dog, man kan være beredvillig til at yde Offre i saa Henseende. Der er dog et af de Anlæg, som staa omtalt i det Forslag, der foreligger til Forhandling i Dag, nemlig det 3die, hvortil der ikke fordres nogen stor Begunstigelse af Staten for at faae i værkst. Jeg er meget glad ved, at det er stillet os i Udseende at faae en Jernbane fra Nykjøbing til Falsters Sydspids. Jeg er glad derved, fordi der derved aabnes en Mulighed for, at denne Landsdel kan vinde lidt af det Tabte tilbage, at den kan gjenvinde det Gode, den havde før den ulykkelige Dag den 13de November. Jeg er overbevist om, at Jernbanen fra Nykjøbing vil virke meget til Landets Opkomst. Jeg er ogsaa glad ved, at der er saadanne Forhold tilstede, at vi for at komme i Besiddelse af et saadant Gode paa Sydfalster ikke behøve at gjøre Fordring paa Tilskud fra Statens Side, især fordi denne ulykkelige Landsdel i en nær Fremtid vistnok maa gjøre store Fordringer lige over for Staten og maa henvende sig til denne om Hjælp i anden Henseende. Derfor Jernbaneanlægget paa Sydfalster skal virke til denne Landsdels Gjenopkomst, er det navnlig nødvendigt, at Landet der ude bliver beskyttet, saaledes at Landet ikke overskyller det; thi ellers er enhver Opkomst utænkelig og umulig. Naar man fra Statens Side anvender ikke ubetydelige Kapitaler paa at bygge Jernbaner, der tilveiebringe en lettere Forbindelse mellem By og Land, og paa at bygge Broer, der forene Landsdele og saaledes forpaa Statsborgernes Befvemmelighed og Behagelighed, forekommer det mig ogsaa naturligt, at man maa antænde Summer og give Tilskud fra Statens Side til Foretagender, som maa anses for meget vigtigere, navnlig naar det

gjælder om at beskytte Liv og Eiendom. Og saaledes ere Forholdene paa Sydfalster, at dette gjøres nødvendigt. Det er ganske vist et Spørgsmaal, som ikke her ligger for, men det er et Spørgsmaal, som jeg, da jeg staaar disse Forhold saa nær og jevnlig ser dem, ikke kan lade nogen Leilighed gaa hen uden at berøre, saalænge det staaar uændret. — Hvad Retningen af den paa-tænkte Bane fra Nykjøbing til Gjedser angaar, skal jeg ikke udtale nogen bestemt Mening, om det er rigtigt, som det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgkreds (Bojsen) mente, at den kom til at gaa over Bøjs. Det vilde maaffé være heldigt, da der derved vilde stables et stærkt Vern for Landet, men derved vilde det ogsaa ske, at Banen ikke kom igennem den mest befolkede Del af Landet. Jeg skal — som sagt — ikke ytre nogen Mening i Henseende til, hvilken Retning der vil være den heldigste, men jeg vil dog lige over for det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgkreds haabe, at Tanken om en Bane fra Nykjøbing til Sydfalster ikke skal være nogen løs Tanke, men at den ærede Minister, før han har stillet os en saadan Bane i Udseende, ogsaa har forvisset sig om, at denne Tanke vil kunne realiseres og blive til Virkelighed. Jeg skal slutte med at udtale det Haab, at denne Bane maa komme i Stand.

Octavius Hansen: Det ærede Medlem for Aarhus Amt's 1ste Valgkreds (Winther) er i Dag kommen tilbage til sit Indlingsæmne, nemlig Finanslovens Forhold til de særlige Love, og da det ærede Medlem for Viborg Amt's 2den Valgkreds (Ansjer) ikke er tilstede, vil jeg, da jeg har Ordet, benytte Leiligheden til at udtale mig om det, der er fremkommen fra det ærede Medlem for Aarhus Amt's 1ste Valgkreds. Jeg skal paa ingen Maade forsvare det Udtryk, som det ærede Medlem for Viborg brugte, at der indtraadte Raas, naar Rigsdagen traadte sammen. Enhver, der hørte det, vil ogsaa have forstaaet, at det maatte betragtes som en mere spøgfuld Bending, som man ikke maatte tage paa med saa haarde Vænder, som det ærede Medlem for Aarhus Amt's 1ste Valgkreds gjorde i Dag. Jeg forstod det ærede Medlem for Aarhus Amt's 1ste Valgkreds saaledes, at han mente, at vi ikke i en Lov som denne burde slaa fast, at Staten skulde overtage en Forpligtelse til at yde Bidrag til Jernbanerne, men kun skulde gjøre det med den Reservation, at vedkommende Udelse skulde bevilges paa hvert Aars Finanslov; saaledes har jeg opfattet hans Udtalelse. Nu vil jeg tillade mig at spørge det ærede Medlem for Aarhus Amt's 1ste Valgkreds, om det ikke maa antages at være Meningen, naar man saaledes vilde reservere de enkelte Faktorer af den lovgivende Magt, baade Folkethinget og Landstinget og Regjeringen, senere at kunne tage Bestemmelse om, hvorvidt et Bidrag, der er lovet i en saadan speciel Lov, virkelig i sin